

ПЛАН-СЦЕНАРІЙ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ ЗДОБУВАЧІВ СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРА 4-ГО КУРСУ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ № 3 НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ВНУТРІШНІХ СПРАВ, ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 081 «ПРАВО» (ЗА КОШТИ ФІЗИЧНИХ АБО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета – послідовне виконання заздалегідь підготовлених завдань групами або окремими здобувачами вищої освіти, з урахуванням реальних умов роботи поліції (відпрацювання правильного складання процесуальних документів, складання внутрішніх документів, розгляд різних практичних ситуацій, поглиблене вивчення положень нормативно-правових та індивідуальних актів); закріплення набутих теоретико-правових знань у сфері юриспруденції, юстиції, органів виконавчої влади, органів судової влади, правоохоронних органів, центрів надання адміністративних послуг та Національного антикорупційного бюро України; формування у студентів в ділових, професійних, особистих якостей, освітнього та кваліфікаційного рівнів.

Організаційна форма – індивідуальний чи командний тренінг на основі ситуаційних завдань у формі розв’язання логічних та комунікативних завдань (квести) шляхом реалізації компетентнісного підходу в організації освітнього процесу.

Захист навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту проводиться з урахуванням умов «реального сьогодення» в професійній діяльності юриста на підприємствах (організаціях, установах). Захист проводиться в режимі наближеному до повсякденної роботи юриста, події та алгоритми їх вирішення, їх розвитку в часі. Заздалегідь підготовлена обстановка (обставини подій) з дійовими особами призначені для прийняття структурно-логічних, оперативних, процесуальних рішень та оптимальних і своєчасних дій в рамках нормативно-правових стандартів.

Безпосередні завдання визначаються вимогами сучасної практики професійної діяльності щодо:

- алгоритму отримання, реєстрації та підготовки документів, які надходять та створюються під час діяльності підприємств (організацій, установ) (згідно з Постановою Кабінету міністрів України від 17 січня 2018 року № 55 «Про деякі питання документування управлінської діяльності»);
- організації складання та оформлення аналітичних документів;
- поглиблене вивчення правових актів суб’єктів публічної служби;
- алгоритму підготовки процесуальних документів;
- визначення підстав юридичної відповідальності.

Сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, які набуваються студентом в процесі захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань визначаються:

1. Завданнями підприємства (організації, установи) у сферах юриспруденції, юстиції, правоохоронних органів, центрів надання адміністративних послуг.
2. Набутими фаховими компетентностями у процесі проходження навчальної практики.

**Знання, уміння, навички, інші компетентності, які набуваються студентом
в процесі захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту**

Спеціалізація	Знання та вміння які актуалізуються та набуваються	Примітка
Здобувачі ступеня вищої освіти бакалавра 4-го курсу ННІ № 3 НАВС, денної форми навчання за спеціальністю 081 «Право» (за кошти фізичних або юридичних осіб)	1. Визначення структури правозастосовного акта; 2. Визначення виду та структури правовідносин; 3. Підстав юридичної відповідальності.	Виконання ситуаційного завдання (квесту) може здійснюватися як одним студентом, так і декількома із розподілом ролей.

Дислокація проведення навчань – ННІ № 3.

Дата проведення – згідно розкладу занять.

Загальна тривалість: 6 год.

До захисту навчальної практики залучаються:

Підрозділ	Орієнтовна кількість (розрахунок особового складу)	Примітка
Науково-педагогічний склад		
Кафедра публічного управління та адміністрування		Загальна кількість та персональний склад науково-педагогічних працівників визначається з урахуванням: 1. Затвердженого розкладу занять. 2. Об'єктивних причин
Кафедра цивільно-правових дисциплін		
Кафедра кримінології та кримінально-виконавчого права		
Кафедра філософії права та юридичної		

логіки		неможливості прийняття участі у навчаннях (відрадження, відпустка, хвороба тощо).
Кафедра інформаційних технологій та кібербезпеки ННі № 1		
Перемінний склад		
Здобувачі ступеня вищої освіти бакалавра 4-го курсу ННІ № 3 НАВС, денної форми навчання за спеціальністю 081 «Право» (за кошти фізичних або юридичних осіб)	За списком	Безпосередні виконавці навчальних завдань (захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту).

Безпосередні завдання до захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту наведено у додатках до сценарію з урахуванням специфіки робочого місця за персональним розподілом для:

1. Безпосередніх виконавців завдань.
2. Безпосередніх керівників (науково-педагогічний склад).
3. Допоміжний персонал (ад'юнкти).

Критерії оцінювання виконання навчальних завдань – комплексне оцінювання якості та швидкості виконання завдань здійснюється відповідно до специфіки робочого місця за 100-бальною шкалою з врахуванням командних та індивідуальних показників учасників.

Індивідуальне оцінювання включає:

- компетентність (володіння теоретико-правовими знаннями з навчальних дисциплін);
- лідерські якості студента;
- комунікативні якості та активність;
- стресостійкість;
- вміння оперативного та оптимального прийняття рішення;
- конфліктність.

Матеріально-технічне забезпечення тактико-спеціальних навчань:

1. Інтерактивна дошка та мультимедійне обладнання – 1 одиниця.
2. Бланки документів – 50 шт.
3. Бланки протоколів – 50шт.
4. Ідентифікатор (бейдж) – 5 шт.
5. Папір білий – 100 аркушів.

2. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ У ФОРМІ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ АБО КВЕСТУ

1. Загальний інструктаж (навчальна аудиторія закріплена за навчальною групою).

Під час загального інструктажу щодо захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту доводяться вимоги щодо дотримання навчальної дисципліни, заходів особистої безпеки тощо.

Здійснюється перевірка оформлення матеріалів навчальної практики відповідно програми практики.

Загальна кількість учасників – згідно списку.

Екіпірування штатне:

- форма одягу - діловий за сезоном.

Загальний час виконання ситуаційного завдання або квесту – визначається з урахуванням кількості студентів, особливостей полігону, який застосовується з метою максимального наближення до реальних умов життя, дислокації проведення занять, та членів комісії із захисту навчальної практики та не перевищує 6 год.

2. Виконання студентами безпосередніх завдань на робочих місцях.

Загальна кількість робочих місць – 7.

3. Підведення підсумків.

Оголошення результатів захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту.

3. ЗМІСТ І ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ

Ввідний інструктаж, пояснення щодо виконання завдань

1. Ознайомлення з індивідуальними правовими актами.

Зміст заходу та пояснення:

Студент отримує ситуаційне завдання, ознайомлюється та вирішує поставлені в ньому запитання. Дотримуючись Інструкції з оформлення документів щодо вимог оформлення документів на підприємстві (організації, установі) розв'язує практичне завдання, оформлює процесуальні документи (протокол, постанову, відбирає пояснення), складає внутрішній або зовнішній документ. З'ясувавши обставини, доповідає безпосередньому керівнику (залежно від поставленого завдання) та здійснює розв'язання ситуаційного або квестового завдання.

Після розв'язання завдання або квесту – доповідь члену комісії із захисту навчальної практики. За результатами розв'язання завдання – здійснюється оцінювання викладачем (інструктором).

Ситуаційне завдання № 1

За скоєння хуліганських дій до чергової частини Н-кого територіального підрозділу поліції Головного управління Національної поліції було доставлено громадянина «А». Оперативний черговий помістив громадянина «А» до кімнати затриманих. Через 4 години утримання в кімнаті затриманих на громадянина «А» було складено протокол про адміністративне затримання.

Практичне завдання:

1. Провести аналіз щодо організації діяльності чергових служб територіальних підрозділів головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, областях, місті Києві.
2. Проаналізувати права та обов'язки оперативного чергового (або особи, яка виконує його обов'язки). територіальних підрозділів головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, областях, місті Києві.
3. Визначити суб'єктів перевірки організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) поліції.
4. Проаналізувати порядок поміщення та тримання затриманих осіб в кімнатах для затриманих.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 2

За скоєння хуліганських дій до чергової частини Н-кого територіального підрозділу поліції Головного управління Національної поліції було доставлено громадянина «А». Оперативний черговий помістив громадянина «А» до кімнати затриманих. Через 4 години утримання в кімнаті затриманих на громадянина «А» було складено протокол про адміністративне затримання.

Практичне завдання:

1. Проаналізувати правомірність дій чергового чергової частини Н-кого територіального підрозділу поліції головного управління Національної відносно громадянина «А».
2. Проаналізувати права затриманих за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.
3. Проаналізувати ст. 5 Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (1950 року).

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 3

Відповідно вимог до ст. 19 Закону України «Про державну службу» право на державну службу мають повнолітні громадяни України та яким присвоєно ступінь вищої освіти. В державному органі було оголошено проведення конкурсу на заміщення вакантної посади державної служби.

Практичне завдання:

З використанням порталу вакансій державної служби України (<https://career.gov.ua/>):

1. Вибрати одну з доступних вакансій за напрямом «Право / Правознавство»;
2. Підготувати щодо себе пакет документів, які вказуються у розділі порталу «Підготовка документів для участі у доборі» (<https://career.gov.ua/site/view-article?id=9>), крім заповнення електронної декларації на сайті НАЗК, замість цього слід вказати який тип декларації та за який період необхідно подати.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 4

В окремих структурних підрозділах Секретаріату Кабінету Міністрів України було оголошено конкурс на заміщення вакантних посад державної служби.

ВАКАНСІЇ:

- ✓ головного спеціаліста відділу опрацювання письмових та електронних звернень громадян Управління з питань роботи із зверненнями громадян Секретаріату Кабінету Міністрів України;
- ✓ заступника директора Департаменту з питань міжнародного співробітництва;
- ✓ заступника директора Департаменту з питань безпеки, оборони, діяльності органів юстиції та запобігання корупції, начальника Управління з питань діяльності правоохоронних органів та органів юстиції;
- ✓ головного спеціаліста сектору моніторингу забезпечення доступу до публічної інформації Управління забезпечення доступу до публічної інформації Департаменту інформації та комунікацій з громадськістю;
- ✓ головного спеціаліста відділу технічного забезпечення засідань Кабінету Міністрів України та урядових комітетів Департаменту організації засідань Кабінету Міністрів України та урядових комітетів;
- ✓ генерального директора Директорату координації та оцінки регіональної політики Секретаріату;
- ✓ державного експерта експертної групи розвитку управління персоналом Директорату публічної адміністрації;
- ✓ державного експерта експертної групи з питань законодавчого удосконалення процесів і процедур Директорату реформування процедур та робочих процесів у системі органів виконавчої влади;
- ✓ начальника Управління інформаційних технологій та безпеки;
- ✓ заступника завідуючого відділом з питань нормативного регулювання у сфері інформатизації та електронного урядування Управління інформаційних технологій та безпеки;
- ✓ завідуючого відділом з питань дотримання антикорупційного законодавства.

Практичне завдання:

1. Користуючись ст. 6 «Категорії посад державної служби» ЗУ «Про державну службу» визначити, до якої категорії державного службовця належить обрана посада.

2. У відповідності до вимог, які висуваються до такої вакансії, підготувати чернетку декларації для подання пакету документів на конкурс (<https://portal.nazk.gov.ua/login>).

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 5

Відповідно вимог до ст. 19 Закону України «Про державну службу» право на державну службу мають повнолітні громадяни України та яким присвоєно ступінь вищої освіти. В державному органі було оголошено проведення конкурсу на заміщення вакантної посади державної служби.

Практичне завдання:

З використанням порталу вакансій державної служби України (<https://career.gov.ua/>):

1. Вибрати одну з доступних вакансій за напрямом «Право / Правознавство»;
2. З використанням порталу державних послуг (<https://igov.gov.ua/>) подати заяву на отримання довідки з ЄДР про джерела та суми отриманих доходів фізичних осіб. У разі якщо подання таких заяв з Вашого регіону не підтримується порталом державних послуг, отримайте відповідні відомості з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми виплачених доходів та утриманих податків у електронному вигляді через портал Державної фіскальної служби України (<http://sfs.gov.ua/fizichnim-osobam/vidomosti-doxid/>).

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 6

20 грудня 2020 року громадянин Кіпко В.А. придбав в Інтернет-магазині «Сяйво» телефон «Samsung». Під час гарантійного строку було виявлено недоліки в роботі придбаного телефону «Samsung». Громадянин Кіпко В.А. звернувся до сервісу з гарантійного ремонту щодо усунення недоліків придбаного товару. У сервісі громадянину Кіпко В.А. було відмовлено у проведенні гарантійного ремонту, мотивуючи це негарантійним випадком.

Практичне завдання:

З використанням порталів Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України (<https://zakon.rada.gov.ua/> та <http://kmu.gov.ua>):

1. Охарактеризуйте повноваження органу публічної адміністрації, який здійснює захист прав споживачів.
2. Написати скаргу про захист прав споживачів у випадку, коли відмовлено у проведенні гарантійного ремонту та обґрунтувати правові підстави подання скарги.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 7

Справа № 308/14743/19

ВИРОК ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Ужгород

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області у складі:

головуючої судді - Бенца К.К.,

при секретарі судового засідання: Парова І.І.

розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні в залі Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області в м. Ужгород обвинувальний акт у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12019070170001432 від 02.12.2019 р. про обвинувачення

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця Ужгородського району, С. В. Добронь, не працюючого, не одруженого, без освіти, українця, громадянина України, зареєстрованого та проживаючого за адресою АДРЕСА_1 , не судимого в порядку ст. 89 КК України у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.185 КК України,

за участі сторін кримінального провадження:

прокурора - Вовканич С.М.

обвинуваченого ОСОБА_1

захисника обвинуваченого - Петришинець Р.В.

ВСТАНОВИВ:

22 листопада 2019 року близько 17 години 00 хвилин ОСОБА_1 , діючи таємно, з прямим умислом, з корисливих мотивів, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заволодіння чужим майном, шляхом вільного доступу проник до будинку за адресою АДРЕСА_2 , звідки з однієї з кімнат будинку викрав телевізор марки «LG» 32LK500BPLA, який належить ОСОБА_2 та покинув місце вчинення злочину, чим завдав матеріальної шкоди потерпілому ОСОБА_2 на загальну суму 4 346,00 грн.

Своїми протиправними діями, які виразилися у таємному викраденні чужого майна (крадіжка) поєднана з проникненням у житло, ОСОБА_1 вчинив суспільно-небезпечне діяння передбачене ч. 3 ст. 185 КК України.

До суду надійшов обвинувальний акт разом з угодою укладену між прокурором та обвинуваченим ОСОБА_1 у присутності захисника обвинуваченого ОСОБА_3 про визнання винуватості від 16.12.2019 року, яку прокурор просив затвердити, з додержанням наступних умов.

На підставі наведеного, суд розглянув справу відповідно положень ст. ст. 469 ч.4, 472, 473, ч.4 ст. 474 КПК України.

Зі змісту угоди вбачається, що ОСОБА_1 обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України. Згідно з даними угоди прокурор Вовканич С.М. та обвинувачений ОСОБА_1 дійшли згоди щодо формулювання обвинувачення, всіх істотних для даного кримінального провадження обставин та правової кваліфікації дій обвинуваченого. Обвинувачений ОСОБА_1 зобов'язався беззастережно визнати свою винуватість у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України; сприяти досудовому слідству.

Також, сторонами угоди визначено узгоджене ними покарання, яке ОСОБА_1 повинен понести за вчинене кримінальне правопорушення, а саме за ч.3 ст.185 КК України у виді трьох років позбавлення волі, на підставі ст. 75 КК України звільнити обвинуваченого ОСОБА_1 від відбування покарання з випробуванням та з покладенням обов'язків передбачених ст. 76 КК України.

Із запропонованим видом та мірою покарання ОСОБА_1 згідний. Наслідки укладення та затвердження означеної угоди, згідно ст.ст.473, 394, 424, 474, 476 КПК України та ст.389-1 КК України оговорені сторонами.

У судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 пояснив, що права, надані йому законом у зв'язку з укладенням угоди про визнання винуватості він повністю розуміє; з наслідками укладення та затвердження угоди про визнання винуватості обізнаний; характер обвинувачення та її суть зрозумілі; обраний вид покарання, який застосовується до нього у разі затвердження угоди, із ним узгоджено та є цілком зрозумілим; свою вину у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 185 КК України визнав повністю. Окрім того, ОСОБА_1 підтвердив суду, що угода про визнання винуватості від 16.12.2019 року укладена добровільно, не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді, та просив її затвердити.

В судовому засіданні прокурор, захисник, також висловили думку про затвердження угоди про визнання винуватості.

Потерпілий ОСОБА_2 подав письмову заяву про надання згоди на укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченим в порядку ч. 4 ст. 469 КПК України, яку долучено до матеріалів справи.

Суд не вправі перевіряти фактичні обставини вчиненого ОСОБА_1 кримінального правопорушення, оскільки не здійснює оцінку доказів у кримінальному провадженні під час проведення судового засідання, виходячи з того, що межі розгляду встановлюються лише змістом угоди про визнання вини.

Судом на виконання вимог ст. 474 КПК України сумніву у добровільності та істинності позиції обвинуваченого ОСОБА_1 не встановлено. В судовому засіданні суд переконався у добровільності укладення сторонами угоди і, що угода про визнання винуватості від 16.12.2019 року не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз, обіцянок, дії будь-яких інших обставин ніж ті, які передбачені в угоді.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_1 суд враховує, що узгоджені сторонами в угоді про визнання винуватості вид і міра покарання відповідають загальним правилам призначення кримінальних покарань та розміру призначеного покарання, які встановлені КК України.

Кримінальне правопорушення, вчинене обвинуваченим ОСОБА_1 за ч. 3 ст. 185 КК України, є тяжким злочином.

При вирішенні питання про відповідність угоди про визнання винуватості від 16.12.2019 року вимогам ст.ст. 469, 474 КПК України, суд враховує, що умови угоди про визнання винуватості не суперечать вимогам цього кодексу, зокрема щодо змісту та порядку укладення угоди, а також щодо узгодженої між сторонами міри покарання, яка відповідає загальним правилам призначення кримінальних покарань, встановленим КК України, ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого, правова кваліфікація дій кримінального правопорушення вірна, умови угоди відповідають інтересам суспільства та не порушують прав, свобод чи інтересів сторін або інших осіб. Не встановлені підстави вважати, що укладення угоди не було добровільним, не є очевидною можливістю невиконання обвинуваченим взятих на себе зобов'язань за угодою, фактичні підстави для невизнання винуватості відсутні.

При укладенні угоди враховано наявність обставин, що пом'якшують покарання ОСОБА_1, а саме: щире каяття, активне сприяння розкриттю злочину, відшкодування шкоди.

Обставин, що обтяжують покарання ОСОБА_1 судом не встановлено.

Згідно ч. 3 ст. 474 КПК України, якщо угоди досягнуто під час судового провадження, суд невідкладно зупиняє проведення процесуальних дій і переходить до розгляду угоди.

Згідно ч. 1 ст. 475 КПК України, якщо суд переконується, що угода може бути затверджена, він ухвалює вирок, яким затверджує угоду і призначає узгоджену сторонами міру покарання.

Згідно ст. 65 КК України у випадку затвердження вироком угоди про визнання вини, суд призначає покарання, узгоджене сторонами угодою.

За таких обставин суд приходить до переконання про можливість затвердження угоди про визнання винуватості, а обвинуваченому ОСОБА_1 слід призначити вид і міру покарання відповідно до угоди про визнання винуватості від 16 грудня 2019 року, укладеної між прокурором у кримінальному провадженні Вовканич С.М. та обвинуваченим ОСОБА_1 у присутності захисника обвинуваченого ОСОБА_3.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

Долю речових доказів необхідно вирішити відповідно до вимог ч. 9 ст. 100 КПК України.

Згідно ч. 9 ст. 100 КПК України питання про долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом при ухваленні судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили.

Згідно ч. 1 ст. 126 КПК України суд вирішує питання щодо процесуальних витрат вироку або ухвалою.

Питання про судові витрати судом вирішується відповідно до ст. 124 КПК України.

У відповідності до ст. 124 КПК України у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта.

Матеріали кримінального провадження містять документально підтвердженні витрати держави на проведення експертизи, тому вони підлягають стягненню з обвинуваченого.

На підставі наведеного, керуючись ст.ст. 368,370,374,376,395, 469, 472 - 475 КПК України, суд,-

У Х В А Л И В:

Угоду про визнання винуватості від 16 грудня 2019 року, укладену між обвинуваченим ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 та прокурором Ужгородської місцевої прокуратури Вовканич С.М., в присутності захисника Петришинець Р.В. затвердити.

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185КК України і призначити йому покарання у виді трьох років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України засудженого ОСОБА_1 звільнити від відбування призначеного покарання у вигляді позбавлення волі, якщо він протягом одного року іспитового строку не вчинить нового злочину з покладенням на засудженого ОСОБА_1 обов'язків передбачені п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КК України:

- періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи.

Роз'яснити ОСОБА_1 , що умисне невиконання угоди є підставою для притягнення його до відповідальності, встановленої законом.

Міра запобіжного заходу ОСОБА_1 по даному кримінальному провадженню не обиралась.

Речові докази по справі:

- телевізор марки «LG» чорного кольору залишити у розпорядженні потерпілого ОСОБА_2 як власника.

Стягнути із ОСОБА_1 на користь держави судові витрати по справі в розмірі 942, 06 гривень за проведення судових експертиз.

Вирок може бути оскаржений з підстав, передбачених ч. 4 ст. 394 КПК України в Закарпатській апеляційний суд через Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку суду після його проголошення негайно вручити обвинуваченому та прокурору.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копія судового рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутній в судовому засіданні.

Суддя Ужгородського міськрайонного суду

К.К. Бенца

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 8

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Дніпро

Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська
у складі: головуєчого судді Шелестова К.О.
з секретарем: Єременко М.В.
за участю: прокурора Пахомової К.О.
обвинуваченого ОСОБА_1

розглянувши у судовому засіданні в залі Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська в м. Дніпрі обвинувальний акт у кримінальному провадженні № 201/4102/20 (пр. № 1-кп/201/1215/2020), відомості про яке 15 квітня 2020 року внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12020040650000821, стосовно ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Петриківка Петриківського району Дніпропетровської області, громадянина України, який мешкає за адресою: АДРЕСА_1 , з професійно технічною освітою, неодруженого, не працюючого, раніше не судимого, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15 ч. 1 ст. 185 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Обвинувачений ОСОБА_1 , 14 квітня 2020 року о 15 годині 28 хвилин, перебуваючи у приміщенні торгівельної зали магазину ТОВ «АТБ-маркет. Продукти-25», за адресою: м. Дніпро, пр. Гагаріна, 8Г побачив одну банку ікри 120 г. рибкопродукт лососеву Зернисту вартістю 182 гривні 90 копійок та одну банку шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії вартістю 42 гривні 70 копійок, що належали ТОВ «АТБ-маркет», які визначив об'єктом свого злочинного посягання, і в нього виник злочинний умисел, спрямований на таємне викрадення чужого майна.

Після чого, обвинувачений ОСОБА_1 реалізуючи свій раптово виниклий, злочинний умисел, спрямований на таємне викрадення чужого майна, діючи умисно, з корисливих мотивів і особистої зацікавленості, переконавшись, що за його діями ніхто не спостерігає та вони є таємними для оточуючих, взяв своєю правою рукою з полиці стенду з морепродуктами одну банку ікри 120 г. рибкопродукт лососеву Зернисту вартістю 182 гривні 90 копійок та сховав її у праву кишеню одягнутої на ньому куртки, після чого направився у відділ консерви, де переконавшись, що за його діями ніхто не спостерігає та вони є таємними для оточуючих взяв своєю правою рукою одну банку шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії вартістю 42 гривні 70 копійок та сховав її у ліву кишеню одягнутої на ньому куртки.

Далі, обвинувачений ОСОБА_1 продовжуючи свою злочинну діяльність спрямовану на таємне викрадення майна ТОВ «АТБ-маркет», а саме банки ікри 120 г. рибкопродукт лососевої Зернистої та банки шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії на загальну суму 225 гривень 60 копійок, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, вийшов через касову зону не розрахувавшись за товар, та намагався зникнути з місця скоєння кримінального правопорушення з викраденим товаром, проте довести свій злочинний умисел до кінця не зміг, з причин, що не залежали від його волі, так як був зупинений співробітниками охорони магазину «АТБ-маркет. Продукти-25» у зв'язку з чим не зміг розпорядитися майном на власний розсуд.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 свою вину у скоєному кримінальному правопорушенні визнав у повному обсязі та підтвердив фактичні обставини щодо вчиненого ним діяння та викладених у обвинувальному акті.

Враховуючи те, що обвинувачений та інші учасники процесу не оспорюють всі обставини кримінального провадження і судом встановлено, що вони правильно розуміють зміст цих обставин, відсутні будь-які сумніви у добровільності та істинності їх позиції, суд, роз'яснивши учасникам кримінального провадження положення ст. 349 КПК України, ухвалив проводити судовий розгляд даного провадження щодо всіх його обставин із застосуванням правил ч. 3 ст. 349 КПК України, визнавши недоцільним дослідження доказів.

Враховуючи викладене, суд доходить висновку про доведеність вини обвинуваченого ОСОБА_1 у закінченому замаху на таємне викрадення чужого майна (крадіжка), тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15 ч. 1 ст. 185 КК України.

При визначенні виду та розміру покарання, суд виходить зі ступеня тяжкості скоєного кримінального правопорушення та особи обвинуваченого, який раніше до кримінальної відповідальності не притягався, на обліку у лікарів психіатра і нарколога не перебуває, вину визнав у повному обсязі та щиро розкався у скоєному, при цьому, ці обставини на підставі ст. 66 КК України, суд відносить до таких, що пом'якшують його покарання. Обтяжуючих покарання обвинуваченого ОСОБА_1 обставин, передбачених ст. 67 КК України, судом не встановлено.

З врахуванням викладеного, суд вважає, що з метою виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень, обвинуваченому ОСОБА_1 слід призначити покарання у виді позбавлення волі, однак, зі звільненням останнього від відбування покарання з випробувальним терміном, в порядку передбаченому ст. 75 КК України та покладенням на нього обов'язків, передбачених ст. 76 КК України, оскільки саме таке покарання буде повністю відповідати ступеню тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відноситься до категорії злочину середньої тяжкості, його конкретним обставинам і наслідкам, даним про особу обвинуваченого ОСОБА_1, який вину визнав у повному обсязі і щиро розкався у скоєному, раніше не судимий, в той же час, не працевлаштований і немає постійного доходу, а також обставинам, що пом'якшують покарання

обвинуваченого і відсутності таких, що його обтяжують, сукупність яких з вищенаведеними даними, які враховувались при призначенні покарання, свідчить про недоцільність призначення обвинуваченому ОСОБА_1 іншого покарання, передбаченого санкцією ч. 1 ст. 185 КК України, а також пов'язаного з реальним його відбуттям, при цьому, призначення такого покарання є необхідне й достатнє для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень, а також буде відповідати принципам справедливості, достатності і співрозмірності призначення покарання.

Долю речових доказів вирішити в порядку, передбаченому ст. 100 КПК України.

Крім того, на підставі ч. 2 ст. 124 КПК України, суд також вважає за необхідне стягнути з обвинуваченого ОСОБА_1 на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта у даному кримінальному провадженні.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 374-376 КПК України, -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 185 КК України та призначити йому покарання у виді одного року позбавлення волі.

На підставі ст.ст. 75,76 КК України звільнити ОСОБА_1 від відбування призначеного йому покарання, якщо він протягом одного року іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення, а також виконає покладені на нього обов'язки у виді періодичного з'явлення для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомлення уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Речові докази одну банку шпрот «Royal Fish» 160 г., одну банку ікри рибкопродукт лососеву Зернисту 120 г. залишити за належністю ТОВ «АТБ - маркет».

Речовий доказ CD-R диск на 700 MB з відеозаписом за період часу з 15:28 по 15:33 годин 14 квітня 2020 року залишити в матеріалах кримінального провадження.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь держави процесуальні витрати за залучення експерта для проведення судово-товарознавчої експертизи у розмірі 170 грн. (сто сімдесят гривень) 00 коп.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, яка може бути подана учасниками кримінального провадження до Дніпровського апеляційного суду через Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська протягом тридцяти днів з дня проголошення вироку суду.

Головуючий - суддя:

К.О. Шелестов

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____ П.І.Б. _____

Ситуаційне завдання № 9

Справа № 171/765/20
1-кп/171/158/20

В И Р О К ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Апостолове

Апостолівський районний суду Дніпропетровської області у складі:

головуючого - судді Хоруженко Н.В.,

за участю секретаря судового засідання Харченко О.М.,

прокурора Мельниченко С.Ю.,

обвинуваченого ОСОБА_1 ,

захисника Лепехи О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальне провадження внесене до ЄРДР 12.02.2020 року за № 12020040410000100 відносно -

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця села Любимівка, Нововоронцовського р-ну, Херсонської області, громадянина України, маючого середню освіту, не одруженого, дітей чи інших осіб на утриманні не маючого, не працюючого, зареєстрованого та проживаючого за адресою: АДРЕСА_1, раніше судимого: 31.10.2011 року Нововоронцовським судом Херсонської області за ч. 1 ст. 309 КК України до покарання у вигляді позбавлення волі строком 2 роки на підставі ст. 75 КК України звільнений від відбуття покарання з іспитовим строком 2 роки; 27.08.2013 року Високопольським районним судом Херсонської області за ч. 2 ст. 185, ч. 2 ст. 307, ст. 70, ст. 71 КК України до покарання у вигляді позбавлення волі строком 6 років 3 місяці. На підставі ст. 81 КК України постановою Білозерського районного суду Херсонської області від 12.05.2016 року звільнений 20.05.2016 року умовно-достроково не відбутий строк 1 рік 4 місяці 18 днів,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 309 КК України, -

В С Т А Н О В И В :

ОСОБА_1, будучи особою, яка раніше вчинила злочин передбачений ст. 307 КК України, 12.02.2020 року, приблизно о 09:00 годині, знаходився біля автовокзалу «Нововоронцовка», що знаходиться за адресою: Херсонська область, Нововоронцовський р-н, смт. Нововоронцовка, вул. Бериславська, 2, де у вказаному місці у вказаний час у ОСОБА_1 виник злочинний умисел направлений на незаконне придбання психотропних речовин без мети збуту.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на незаконне придбання психотропних речовин без мети збуту, ОСОБА_1, 12.02.2020 року, приблизно о 09 годині 10 хвилин, діючи умисно, повторно в порушення вимог ст. 2, 7, 12, 13 Закону України "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори" від 15 лютого 1995 року (в редакції зі змінами від 18.03.2020), якими встановлено правовий режим обігу наркотичних засобів в Україні, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання у особи, відомості відносно якої виділені в окреме провадження, придбав за 2550 гривень 15 сліп-пакетів з психотропною речовиною метамфетамін, які сховав в лівий рукав куртки, де почав її незаконно зберігати без мети збуту.

Після чого, ОСОБА_1, 12.02.2020 року приблизно о 12 годині 10 хвилин продовжуючи свої злочинні дії, знаходячись у стані наркотичного сп'яніння незаконно зберігаючи психотропні речовини, без мети збуту у лівому рукаві куртки, на автомобілі марки ВАЗ 2101, реєстраційний номер НОМЕР_1, поїхав з смт. Нововоронцовка, Херсонської області до с. Мар'янське, Апостолівського р-ну, Дніпропетровської області, тим самим незаконно перевіз психотропні речовини, без мети збуту.

ОСОБА_1, 12.02.2020 року приблизно о 12 годині 30 хвилин, керуючи автомобілем ВАЗ 2101, реєстраційний номер НОМЕР_1, рухаючись по автодорозі Мар'янське - Нововоронцовка, Апостолівського району, Дніпропетровської області, був зупинений поліцейськими за порушення Правил дорожнього руху.

Під час складання протоколу про адміністративне затримання у ході особистого огляду ОСОБА_1 у лівому рукаві його куртки виявлено та вилучено 15 сліп-пакетів, із вмістом кристалічних речовин масою: 0,0284 г; 0,0374 г; 0,0275г; 0,0275г; 0,0231г; 0,0320г; 0,0676г; 0,0298г; 0,0399г; 0,0459г; 0,0517г; 0,0622г; 0,0572г; 0,0680 г, 0,0496г; 0,0441г; 0,0288г; які відповідно до висновку експерта № 19/104-17/1/3/153 від 29.04.2020 містять метамфетамін, який віднесений до психотропних речовин, обіг яких обмежено. Маса метамфетаміну становить: 0,0126г; 0,0194г; 0,0156г; 0,0149г; 0,0118г; 0,0164г; 0,0315г; 0,0146г; 0,0207г; 0,0200г; 0,0279г; 0,0310г; 0,0304г; 0,0319г; 0,0249г; 0,0245г; 0,0158г, загальна маса метамфетаміну становить 0,3639 г.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 вину у скоєнні злочину, передбаченого ч.2 ст.309 КК України, визнав повністю, щиро розкався, не оспорує ті обставини котрі викладені в обвинувальному акті, пояснив, що дійсно 12.02.2020 року біля автовокзалу в с.Нововоронцовка придбав 15 сліп-пакетів метамфетаміну, які сховав в лівий рукав куртки, після чого поїхав з смт. Нововоронцовка, Херсонської області до с. Мар'янське, Апостолівського р-ну, Дніпропетровської області.

Суд, вислухавши обвинуваченого, дослідивши докази по справі, приходять до висновку, що вина обвинуваченого ОСОБА_2 знайшла своє підтвердження у судовому засіданні та підтверджується наступними доказами, дослідженими у судовому засіданні.

З протоколу огляду від 12.02.2020 року встановлено, що слідчим оглянуто автодорогу Нововоронцовка-Мар'янське, навпроти бази «Відпочинок». У автомобілі під керуванням ОСОБА_1 у нього було виявлено 15 пакетів з вмістом речовини білого кольору, а також грошові кошти в сумі 2500.00 грн. (а.с. 8 - ОСОБА_3).

З постанови від 12.02.2020 року встановлено, що ОСОБА_1 підданий стягненню у виді штрафу за вчинення адміністративного правопорушення за ст. 126, ст. 121 КУпАП (а.с. 16 - ОСОБА_3).

З висновку експерта №19/104-17/1/3/153 від 29.04.2020 року встановлено, що надані на експертизу кристалічні речовини масою: 0,0284 г; 0,0374 г; 0,0275г; 0,0275г; 0,0231г; 0,0320г; 0,0676г; 0,0298г; 0,0399г; 0,0459г; 0,0517г; 0,0622г; 0,0572г; 0,0680 г, 0,0496г; 0,0441г; 0,0288г; які було виявлено в ході особистого огляду у громадянина ОСОБА_1 містять метамфетамін, який віднесений до психотропних речовин, обіг яких обмежено. Маса метамфетаміну становить: 0,0126г; 0,0194г; 0,0156г; 0,0149г; 0,0118г; 0,0164г; 0,0315г; 0,0146г; 0,0207г; 0,0200г; 0,0279г; 0,0310г; 0,0304г; 0,0319г; 0,0249г; 0,0245г; 0,0158г, загальна маса метамфетаміну становить 0,3639 г. (а.с. 18-25 - матеріали ОСОБА_4).

З постанови Апостолівського районного суду від 20.02.2020 року встановлено, що ОСОБА_1 визнано винним за ч.1 ст. 130 КУпАП за відмову пройти медичний огляд на стан сп'яніння 12.02.2020 року (а.с. 43 - матеріали ОСОБА_4).

З урахуванням досліджених в суді доказів, які є належними, допустимими, достовірними, суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_1 у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст. 309 КК України.

Дії обвинуваченого ОСОБА_1 суд кваліфікує за ч. 2 ст. 309 КК України - як незаконне придбання, перевезення та зберігання психотропних речовин, без мети збуту, вчинене повторно особою, яка раніше вчинила злочин передбачений ст. 307 КК України.

При призначенні ОСОБА_1 виду і міри покарання, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу обвинуваченого, а також обставини, що обтяжують та пом'якшують покарання.

Так, злочини передбачені ч. 2 ст. 309 КК України, відповідно до вимог ст. 12 Кримінального кодексу України відносяться до злочинів середньої тяжкості.

Обвинувачений ОСОБА_1 має середню освіту, вину визнав повністю, у вчиненому розкався, за місцем проживання скарги на його адресу не надходили, на обліку у лікаря-нарколога у лікаря-психіатра не перебуває, раніше судимий, не працює, у шлюбі не перебуває, дітей чи інших осіб на утриманні не має.

Відповідно ст. 66 КК України обставини, які пом'якшують покарання ОСОБА_1 є щире каяття.

Відповідно до ст. 67 КК України обставини, які обтяжують покарання ОСОБА_1 є рецидив злочинів, вчинення злочину в стані, викликаному вживанням наркотичних або інших одурманюючих засобів.

На підставі викладеного, враховуючи ступінь тяжкості та конкретні обставини вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та його ставлення до вчиненого кримінального правопорушення, керуючись принципом справедливості та індивідуалізації призначення покарання, суд приходить до переконання, що необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження інших правопорушень з його боку, є призначення покарання в межах санкцій ч. 2 ст. 309 КК України у виді позбавлення волі.

Призначення такого покарання буде відповідати принципу необхідності і достатності для виправлення обвинуваченого, впливає з дотримання судом принципів «рівних можливостей» та «справедливого судового розгляду», встановлених ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Питання про речові докази по кримінальному провадженню суд вирішує відповідно до вимог ст.100 КПК України.

Процесуальні витрати за проведення судових експертиз відповідно до ст.124 КПК України необхідно стягнути з обвинуваченого на користь держави.

Керуючись ст. ст. 349,368-371,373-376 КПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.309 КК України та призначити йому покарання у вигляді двох років позбавлення волі.

Запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання залишити до набрання вироком законної сили.

Речові докази: наркотичні засоби - знищити.

Стягнути з ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , в рахунок відшкодування процесуальних витрат на залучення експертів у розмірі 3595,90 грн. на користь держави.

На вирок може бути подано апеляцію до апеляційного суду Дніпропетровської області через Апостолівський районний суд в строк 30 діб з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку вручити обвинуваченому, прокурору, захиснику.

Суддя

Хоруженко Н.В.

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.

Справа № 159/643/19
Провадження № 1-кп/159/35/20

КОВЕЛЬСЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

24 червня 2020 року

м. Ковель

Ковельський міськрайонний суд Волинської області в складі:

головуючого - судді Логвинюк І.М.,

при секретарі Щесюк Н.Й.,

з участю: прокурора Шудрук Т.Ю.,

обвинуваченого ОСОБА_1 ,

захисника Шеремети С.А.,

представника потерпілого - юридичної особи - Шуляк Л.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні кримінальне провадження, внесене у Єдиний реєстр досудових розслідувань за № 420 180 311 100 000 77 26.11.18 р. по обвинуваченню

ОСОБА_1 , **ІНФОРМАЦІЯ_1** , громадянина України, уродження м. Теплогірська Луганської області, паспорт серії **НОМЕР_1** , і. н. **НОМЕР_2** , такого, який має статус внутрішньо переміщеної особи з 12.11.14 р.; одруженого, утриманців не має, не працюючого, із середньою спеціальною освітою, проживаючого за адресою: **АДРЕСА_1** , тимчасово проживаючого за адресою: **АДРЕСА_2** з 12.05.15 р., фактичного мешканця **АДРЕСА_3** - зі слів, особи з інвалідністю 2 гр., раніше не притягався до кримінальної відповідальності,

у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів) передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 190, ч. ч. 1, 3, 4 ст. 358 КК України,

Встановив:

Органами досудового розслідування **ОСОБА_1** обвинувачується в тому, що він **13.11.14 р.** з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області (далі - управління) шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, вказав завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у **власності** його дружини - **ОСОБА_2** – квартири за адресою: **АДРЕСА_2** , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 13.11.14 р. по 12.05.15 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 995 грн, 85 коп..

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайстві), вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 1 ст. 190 КК України.

Крім цього він же, органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 12.05.15 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені Постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, вказав завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - **ОСОБА_2** - квартири за адресою: **АДРЕСА_2** , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 13.05.15 р. по 12.11.15 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальної шкоди на загальну суму 5 424 грн, 60 коп..

Крім того він же 30.12.15 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне

збагачення, ввівши в оману працівників управління, шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.12.15 р. по 14.05.16 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 470 грн.

Крім цього він же 30.06.16 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.06.16 р. по 29.12.16 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 8 027 грн.

Крім того він же, 29.12.16 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно

отримав за період з 30.12.16 р. по 29.06.17 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 7 612 грн.

Окрім цього він же, з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово - комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.06.17 р. по 29.12.17 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 7 933 грн.

Крім того він же, 29.12.17 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.12.17 р. по 29.06.18 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 8 192 грн, 23 коп..

Крім того він же, 02.07.18 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від

01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення, антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 02.07.18 р. по 13.11.18 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 693 грн, 71 коп..

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайстві), вчиненому повторно, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 ст. 190 КК України.

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 13.11.14 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у підробленні іншого офіційного документа, що видається чи посвідчується особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 1 ст. 358 КК України.

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 12.05.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної, допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же, перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 30.06.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 29.12.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім того він же 30.06.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи

умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 29.12.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 02.07.18 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у підробленні іншого офіційного документа, що видається чи посвідчується особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчиненому повторно, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 ст. 358 КК України.

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 13.11.14 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 12.05.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.12.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.06.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання,

в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 29.12.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.06.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 29.12.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 02.07.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з

тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у використанні завідомо підробленого офіційного документа, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 4 ст. 358 КК України.

Обвинувачений у судовому засіданні своєї винуватості у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів) не визнав та суду 04.02.20 р. показав, що він не мав наміру обманювати потерпілого - юридичну особу, так як вважав, що за законом ці кошти йому належать як тимчасово переміщеній особі. Він не вважав квартиру дружини своєю. Коли дружина поїхала з Луганщини на свою батьківщину, то кожен з них жив своїм життям, зокрема, він мав свою трикімнатну квартиру. З дружиною він шлюбу не розривав, так як потреби у цьому не було. Коли розпочалась війна, то дружина за порадою їх дочки приютила його, так як йому десь потрібно було жити. На Волинь він приїхав у 2014 р. і лише по причині війни, а не для проживання із дружиною. Втікаючи з території, охопленої війною, він не мав змоги забрати свої документи, крім паспорта. Він не приховував того факту, що є шлюб з дружиною і розумів, що юридично шлюб існує. Дружині він надавав кошти за комунпослуги як орендну плату за їх усною домовленістю. Розлучитись з дружиною на даний час немає змоги, так як орган АЦС, де зареєстрований шлюб, знаходиться у Луганській області і цим питанням він вже цікавився у 2014 р.. Він є травмований на виробництві, лікувався та в даний час потребує лікування. Реєстрація його у квартирі дружини необхідна була також йому для госпіталізації за станом здоров'я. Фактично він з часу початку судового провадження проживає у с. Тойкуті Ковельського району Волинської області. Зайво отримані від держави кошти він має намір сплатити добровільно частинами в міру своїх можливостей. 28.11.18 р. він уклав з УСЗН угоду про погашення зайво отриманої допомоги щомісячно по 300 грн з пенсії, що і виконує щомісячно. Комісія у його квартирі, яку він орендував, була один раз, з'ясовуючи, чи він, дійсно, проживає у квартирі, а решту разів - він за викликом лише кожні 6 міс. підписував порожні бланки про те, що, ніби - то, до нього приходила комісія і оглядала квартиру, - у кімн. № 9 на другому поверсі УСЗН. Приходити до нього комісія не бажала і вже у ці бланки вписували умови його проживання, але з цього приводу він не скаржився. У заяві про виплати одноразової допомоги він не вказував, що у члена його сім'ї є квартира, так як його шлюб існує лише формально. Чому у першій з його заяв зазначено у рядку про те, чи є квартира у члена сім'ї, спочатку - «так», а потім - «ні», пояснити не може. До будь - якого працівника УСЗН він з приводу роз'яснень правильності оформлення подаваних ним заяв, не звертався, так як на той час йому було не до того. Наявність у нього дружини - ОСОБА_2 - він перед УСЗН не приховував, перевірок не уникав. Вважає себе невинуватим.

Свідок ОСОБА_3 в суді 04.02.20 р. показала, що вона працює на посаді нач. відділу призначення соцдопомоги та компенсацій УСЗН - потерпілого - юридичної особи. Обвинуваченого знає як отримувача соцдопомоги. Було прийнято постанови №№ 505, 509 про облік внутрішньо переміщених осіб та про призначення допомоги на проживання, що вступили у законну силу з 20.10.14 р.. У місті нагніталась обстановка і тимчасово переміщених осіб було більше 500 чоловік. Крім того, почався опалювальний сезон. Вона як відповідальна за призначення допомог і субсидій, для того, щоб зняти ажіотаж, зайнялась обліком громадян такої категорії. Вона із працівниками брала у громадян копії документів: паспорта, коду; вбачали право на встановлення такого статусу. Обвинувачений приїхав з м. Ірпеня. Була видана відповідна довідка (безстрокова). На той момент здійснювалась АТО. 8 разів обвинувачений звертався за призначенням такої допомоги і на даний час перебуває на обліку як внутрішньо

переміщена особа. Щомісячно надходять записи ПФ, Фонду соцстрахування, так як обвинувачений отримує пенсію, виплати згідно з чинним законодавством. 8 разів обвинувачений звертався за призначенням допомоги на проживання. 8 разів обвинувачений оформляв бланк заяви, наданий Департаментом. У 4 - х випадках звернень обвинувачений не мав права на допомогу у зв'язку з наявністю у власності члена сім'ї житла; у подальшому - у зв'язку з наявністю більше 1 транспортного засобу та наявністю депозитного рахунка, розмір якого перевищує розмір 200 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. Доступ УСЗН до депозитних рахунків закрито. Обвинувачений 8 разів у своїх заявах зазначав, що у нього та у будь - кого з членів його сім'ї немає житла, т/з, депозитного рахунку із відповідною сумою перевищення встановленого законодавством розміру. 01.05.18 р. у законодавстві із призначення субсидії відбулись зміни: потрібно було зазначати про чоловіка/дружину незалежно від місця їх реєстрації. Тоді за субсидією звернулась дружина обвинуваченого і задекларувала дані про обвинуваченого як чоловіка. Вона звернула увагу, що обвинуваченому надавалась допомога на проживання як внутрішньо переміщеній особі. Для вирішення заяви дружини ОСОБА_1 про субсидію на опалювальний період 2018/2019 р. р. було потрібно провести звірку з ПФ. Саме тоді і з'ясувалось, що у дружини обвинуваченого є житло та обвинувачений постійно проживав у цьому житлі. Дружина обвинуваченого не заперечувала шлюб з обвинуваченим, вона є власницею цього житла з 2015 р.. Обвинувачений як внутрішньо переміщена особа був облікований проживаючим за цією ж адресою. Постанова про виплату допомоги діє з 2014 р., а акти обстеження і контроль за такими виплатами було передбачено постановою № 365 від 08.06.16 р. З власної ініціативи з огляду на те, що громадяни масово здавали документи і виїжджали, було проведено обстеження таких осіб. З'ясувалось, що дружина обвинуваченого є власницею квартири. Тому було виявлено, що у обвинуваченого у власності є майно та було припинено невідкладно виплату такої допомоги з дня звернення - 13.11.14 р. - і виставлено суму переплати. Обвинувачений сплатив 4 500 грн, обіцяв і надалі погашати переплату, однак, потім відмовився погашати. При подачі обвинуваченим заяв про призначення допомоги, про те, що ОСОБА_2 є його дружиною, УСЗН відомо не було. За актом від 29.11.14 р., що міститься у особовій справі обвинуваченого, значиться, що він приїхав один, про дружину зазначено не було; вказано, що обвинувачений зазначив, що дружина залишилась у місці його реєстрації - у м. Ірменому. На те, що у паспорті обвинуваченого є відмітка про шлюб, увагу звернуто не було. Наявність договору на проживання у обвинуваченого не перевірялась. Заява про допомогу є довільної форми з відповідними реквізитами, пропонується вищестоящою особою, що є спільною з декларацією; вона не затверджена, однак, містить усі відомості, що необхідні для призначення допомоги. Обвинувачений повідомлений про обов'язок повідомити про всі обставини, що впливають на призначення допомоги. Такі заяви відбирає ЦНАП. На даний час обвинувачений значиться проживаючим у м. Ковелі Волинської області і є отримувачем іншого виду допомоги. Особисто вона не пригадує, чи приймала хоча б одну з заяв на отримання допомоги. При заповненні заяв громадяни запитували працівників УСЗН і ті пояснювали про те, як і що заповнювати. У заяві обвинувачений поставив «Ні» по трьох обставинах, що не дають право на допомогу. Допомога призначається на підставі рішення УСЗН після опрацювання даних. УСЗН має повноваження перевіряти достовірність відомостей, зазначених особою, та перевіряє їх. Витяг про наявність у дружини обвинуваченого квартири отримати раніше змоги не було.

Свідок ОСОБА_2 в суді 04.02.20 р. показала, що вона є дружиною обвинуваченого. Хоча їх шлюб не розірвано, однак, вони з чоловіком з 2001 - 2002 р. р. проживають окремо, так як вона переїхала проживати на свою батьківщину. Вона у інших, у т. ч. фактичних, шлюбних стосунках не перебувала. Коли на Сході почалась війна, їх дочка попросила її прихистити обвинуваченого.

Останній деякий час проживав з нею у її однокімнатній квартирі, придбаній нею у 2005 р.. Квартиру вона придбала у свою особисту власність. Обвинувачений сплачував рахунки за комунпослуги, надаючи їй кошти; стосунків же вони ніяких не підтримували. Обвинувачений, приїхавши сюди, повідомив їй, що так як він є внутрішньо переміщеною особою, то йому будуть надавати допомогу і попросив тимчасово його зареєструвати. Вона надала згоду на його проживання у неї. На даний час обвинувачений проживає у с. Тойкуті Ковельського району Волинської області. Вона з обвинуваченим як подружжя мають окремих режим проживання. Обвинувачений не приховував від УСЗН факт проживання у її квартирі при отриманні допомоги, так як вона під час отримання обвинуваченим допомоги у УСЗН один раз приходила з ним для оформлення документів і надання своєї згоди у ЦНАПі при тимчасовій реєстрації обвинуваченого, де були і представники УСЗН. В УСЗН вона разом з обвинуваченим не ходила. Квартира є її власністю, про що вона попередньо повідомляла обвинуваченому. В період проживання обвинуваченого у квартирі вона також там проживала. Договір найму житла вона з обвинуваченим не уклала. Обвинувачений орендував у неї житло за усною домовленістю, тобто, проживав у неї на квартирі. Режим їх як подружжя окремого проживання було встановлено у 2002 р., а судом - у 2019 р., щоб надалі майно не вважалось спільним. Вона неодноразово зверталась по питанню субсидії, але попередньо враховувались лише дані про неї як зареєстровану проживаючою, а згодом - і про особу, з якою є шлюб незалежно від реєстрації.

Крім показань свідків сторона обвинувачення свій висновок щодо винуватості **ОСОБА_1** за ч. ч. 1, 2 ст. 190, ч. ч. 1, 3, 4 ст. 358 КК України обґрунтувала такими доказами:

- листом Ковельського МРВ ДРАЦСу № 232/02 - 7.04.21 від 07.12.18 р. про виявлення факту реєстрації шлюбу ОСОБА_1 і ОСОБА_2 16.06.90 р. Стахановським МР ДРАЦС ГТУЮ у Луганській області, згідно з яким свідок ОСОБА_2 з 16.06.90 р. є дружиною обвинуваченого;

- рапортом прокурора Ковельської місцевої прокуратури Волинської області Романюк Н.М. керівнику Ковельської місцевої прокуратури Волинської області від 26.11.18 р. про виявлення фактів отримання обвинуваченим надміру суми адресної допомоги як внутрішньо переміщеної особі (далі - ВПО) для покриття витрат на проживання за період з 13.11.14 р. по 31.10.18 р.;

- витягом з ЄРДР від 17.01.19 р. у кримінальному провадженні, згідно з яким відомості у ЄРДР з попередньою правовою кваліфікацією - ч. ч. 1, 2 ст. 190 КК України - внесено 26.11.18 р., 03, 04 січня 2019 р.;

- заявою ОСОБА_1 від 13.11.14 р. УСЗН про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату - житлово - комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2 , згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив і «Так» засобом закреслення альтернативної запропонованої у бланку заяви відповіді, і - письмово, - «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів».

- заявами ОСОБА_1 УСЗН від, відповідно, 12.05.15 р., 30.12.15 р., 30.06.16 р., 23.12.16 р., 30.06.17 р., 29.12.17 р., 02.07.18 р., про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату - житлово-комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2 , згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах,

інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів»;

-заявою ОСОБА_1 від 02.07.18 р. УСЗН про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату житлово-комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2, згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів»;

-копією акта держсоцінспектора від 19.11.14 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якою констатовано, що ОСОБА_1, виїхавши у зв'язку з бойовими діями із Луганської області, де залишилась дружина, є квартира, дійсно, з липня 2014 р. винаймає однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копією акта держсоцінспектора від 06.12.16 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якою констатовано, що ОСОБА_1 із дружиною, обоє - виїхавши у 2014 р. із Луганської області, дійсно, винаймають однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копіями актів держсоцінспекторів від, відповідно, 08.06.16 р., 10.01.18 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якими констатовано, що ОСОБА_1, дійсно, винаймає однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою після вимушеного виїзду з Луганської області; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копіями актів держсоцінспекторів від, відповідно, 03.07.17 р., 02.07.18 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якими констатовано, що ОСОБА_1, дійсно, проживає у вказаній вище квартирі; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з такими актами;

-копіями рішень УСЗН про призначення допомоги на проживання ОСОБА_1 від, відповідно,: 18.11.14 р. - на період з 13.11.14 р. по 12.05.15 р.; 25.05.15 р. - на період з 13.05.15 р. по 12.11.15 р.; 06.01.16 р. - на період з 30.12.15 р. по 14.05.16 р.; 10.05.16 р. - на період з 15.05.16 р. по 29.06.16 р.; 08.07.16 р. - на період з 30.06.16 р. по 29.12.16 р.; 10.01.17 р. - на період з 30.12.16 р. по 29.06.17 р.; 06.07.17 р. - на період з 30.06.17 р. по 29.12.17 р.; 16.01.18 р. - на період з 30.12.17 р. по 29.06.18 р.; 16.07.18 р. - на період з 02.07.18 р. по 01.01.19 р.;

-копією рішення УСЗН від 20.11.18 р. про припинення виплати адресної допомоги на проживання ОСОБА_1 з 13.11.14 р.;

-протоколом тимчасового доступу до речей і документів від 13.12.18 р., згідно з яким в УСЗН вилучено ряд документів та копій документів із справи ОСОБА_1 за описом від 13.12.18 р.;

-копіями квитанцій про погашення обвинуваченим боргу в сумі: 18.12.18 р. - 300 грн; 15.01.19 р. - 300 грн.;

-рапортами слідчого Ковельського ВП ГУ НП у Волинській області від 03.01.19 р. про виявлення фактів подання обвинуваченим заяв: 13.11.14 р., 12.05.15 р., 30.12.15 р., 30.06.16 р., 29.12.16 р., 30.06.17 р., 30.07.17 р., 29.12.17 р., 02.07.18 р., про

призначення адресної допомоги як ВПО для покриття витрат на проживання без зазначення наявності у його дружини ОСОБА_2 квартири у м. Ковелі Волинської області; внесення завідомо неправдивих відомостей у заяву про призначення щомісячної адресної допомоги ВПО для покриття витрат на проживання, не зазначивши про наявність у його дружини ОСОБА_2 квартири у м. Ковелі Волинської області; подання завідомо підробленого документа - вказаної вище заяви;

-листом УСЗН № 49/3.41 від 14.01.18 р., за яким за станом на 14.01.19 р. УСЗН виявлено факт надміру виплаченої ОСОБА_1 щомісячної адресної допомоги як ВПО для покриття витрат на проживання в сумі 54 348 грн, 39 коп. за період з листопада по жовтень 2018 р.;

-листом УСЗН № 62/3.20 від 04.02.20 р., за яким загальна сума переплати становить 54 348 грн, 39 коп., обвинуваченим повернуто 4 500 грн, за станом на 04.02.20 р. неповернута сума переплати складає 49 848 грн, 39 коп.;

-копією договору купівлі - продажу квартири від 13.04.05 р., відповідно до якого дружина обвинуваченого - ОСОБА_2 придбала у власність однокімнатну кв. АДРЕСА_5 .

Однак доводи сторони обвинувачення щодо доведеності винуватості обвинуваченого у вчиненні всіх, інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), суд вважає необґрунтованими, враховуючи таке.

Відповідно до ч. ч. 2, 3 ст. 62 Конституції України, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачитися на її користь.

Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом, що визначено ч.1 ст. 2 КК України.

Згідно з ч. ч. 2, 4 ст. 17 КПК України, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи.

Складовими юридичного складу злочину є об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона.

Суб'єктивну сторону злочину утворюють такі ознаки: вина, мотив, мета, емоційний стан.

Згідно із ст. 23 КК України виною є психічне ставлення особи до вчинюваної дії чи бездіяльності, передбаченої цим Кодексом, та її наслідків, виражене у формі умислу або необережності.

Суб'єктивна сторона злочину, передбаченого ст. 190 КК України - прямий умисел, корисливі мотиви і мета.

За приписами ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Обвинувальний вирок не може ґрунтуватися на припущеннях і ухвалюється лише за умови доведення у ході судового розгляду винуватості особи у вчиненні кримінального правопорушення, що визначено ч. 3 ст. 373 КПК України.

Згідно з п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 91 КПК України у кримінальному провадженні доказуванню підлягають подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення); винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення.

Обов'язок доказування обставин, передбачених ст. 91 цього Кодексу, за винятком випадків, передбачених ч. 2 цієї статті, покладається на слідчого, прокурора, та, в установлених цим Кодексом випадках - на потерпілого, що передбачено ч. 1 ст. 92 КПК України.

У п. 23 Постанови Пл. ВС України № 5 від 29.06.90 р. «Про виконання судами України законодавства і постанов Пленуму Верховного Суду України з питань судового розгляду кримінальних справ і постановлення вироку» зазначено: «Вказати судам на недопустимість обвинувального ухилу при вирішенні питання про винність чи невинність підсудного. Всі сумніви щодо доведеності його обвинувачення, якщо їх неможливо усунути, повинні тлумачитися на користь підсудного. Коли зібрані по справі докази не підтверджують обвинувачення і всі можливості збирання додаткових доказів вичерпані, суд зобов'язаний постановити виправдувальний вирок».

Відповідно до п. п. 18, 19 Постанови Пл. ВС України № 9 від 01.11.96 р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» суд має суворо додержуватися принципу презумпції невинуватості, відповідно до якого неприпустимо покладати на підсудного доведення своєї невинуватості, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях.

Ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» передбачено те, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та практику Європейського суду з прав людини (далі - Конвенція) як джерело права.

Європейський суд з прав людини неодноразово зазначав, що положення підпункту «а» п. 3 ст. 6 Конвенції необхідно аналізувати у світлі більш загальної норми про право на справедливий судовий розгляд, гарантоване п. 1 цієї статті.

Пункт 2 ст. 6 Конвенції проголошує право на презумпцію невинуватості. В основі цього права лежить принцип, згідно з яким особа, яку обвинувачують у вчиненні кримінального правопорушення, має право на виправдувальний вирок у разі нестачі доказів проти неї і тягар подання достатніх доказів для доведення вини покладається на сторону обвинувачення.

Щодо епізодів по обвинуваченню у шахрайстві.

Кримінальна відповідальність за ч. 1 ст. 190 КК України настає за заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство), а за ч. 2 ст. 190 КК України, - за заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство), вчинене, з огляду на інкриміноване обвинуваченому, повторно.

Аналізуючи надані у розпорядження суду докази, суд враховує, що обвинувачений та свідок ОСОБА_2, дійсно, з 16.06.90 р. по даний час перебувають у шлюбі, що зареєстрований відділом ДРАЦС у м. Стаханові Луганської області (актовий запис № 413). Наведене вище стверджується копією рішення Ковельського міськрайсуду Волинської області від 12.02.19 р. у цивільній справі № 159/433/19 провадження № 2 - о/159/42/19 за заявою ОСОБА_2, ОСОБА_1 про встановлення режиму окремого проживання подружжя, що набрало законної сили 15.03.19 р..

Вказана вище обставина сторонами, представником потерпілого - юридичної особи - не оспорується.

Стороною захисту не заперечується та обставина, що обвинувачений, маючи статус особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, прибув у м. Ковель Волинської області у 2014 р. та став фактично проживати у квартирі своєї дружини - свідка ОСОБА_2, що за адресою: АДРЕСА_2; а також те, що обвинуваченому було відомо про належність цієї квартири його дружині - свідкові ОСОБА_2.

Стороною захисту не заперечується також та обставина, що у дати, зазначені у обвинувальному акті обвинувачений, маючи статус особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території, **заповнював та подавав** управлінню праці та соціального

захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області заяви про призначення йому щомісячної адресної допомоги, що призначається особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, у яких не зазначив про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 – квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він проживав; та що він отримав для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг вказані у обвинувальному акті суми за вказані у обвинувальному акті періоди.

Відповідно до п. 5 Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг (далі - Порядок), затвердженого постановою КМУ України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг», у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., для отримання грошової допомоги уповноважений представник сім'ї звертається до уповноваженого органу за фактичним місцем проживання (перебування) з відповідною заявою та пред'являє паспорт громадянина України або інший документ, що посвідчує особу, та довідки всіх членів сім'ї про взяття на облік осіб, які переміщуються. У такій заяві він вказує про наявність у будь - кого з членів сім'ї у власності житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж тимчасово окупована територія України, райони проведення антитерористичної операції та населені пункти, що розташовані на лінії зіткнення; до заяви, в якій уповноважений представник сім'ї повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги, додаються копії документів, визначених в абз. 7 п. 3 Порядку, засвідчені підписом уповноваженого члена сім'ї.

За змістом п. 6 цього Порядку у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., грошова допомога не призначається у разі, коли, зокрема, будь - хто з членів сім'ї має у **володінні** житлове приміщення, розташоване в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції.

Обвинуваченому ж епізод за 13.11.14 р., що кваліфікований за ч. 1 ст. 190 КК України, вмінений без врахування тексту п. 6 Порядку у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., у якому йшлося не про наявність у **власності члена сім'ї** заявника житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції, а про наявність такого житлового приміщення у **володінні члена сім'ї** заявника.

Лише з 23.04.15 р. редакція п. 6 Порядку стала містити таке формулювання: «Грошова допомога не призначається у разі, коли будь - хто з членів сім'ї має у **власності** житлове приміщення, розташоване в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції».

На підтвердження наявності суб'єктивної сторони інкримінованих обвинуваченому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 190 КК України, сторона обвинувачення покликається на опублікування та наявність для ознайомлення у загальному доступі Порядку та роз'яснення працівників УСЗН правил заповнення таких заяв, з чого обвинувачений мав можливість знати про вимоги, що ставляться до написання та подання таких заяв; наслідки незазначення

обставини, що не надає йому права на отримання такої допомоги; відсутність у УСНЗ змоги провести належну перевірку зазначених обвинуваченим у таких заявах відомостей, що впливають на призначення такої допомоги.

Проте суд враховує, що обвинувачений є особою похилого віку, пенсіонером, є особою з інвалідністю внаслідок виробничої травми на шахті у 1991 р., у 2014 р. мав поважні об'єктивні причини залишити місце свого постійного проживання і набути статусу тимчасово переміщеної особи у такому віці та при такому стані здоров'я.

Наведена вище обставина щодо стану здоров'я обвинуваченого стверджена копією акта № 214 від 27.08.91 р. про нещасний випадок на виробництві; копією акта № 34 від 17.05.98 р. про нещасний випадок на виробництві, копією довідки МСЕ від 17.04.17 р., копії аркушів медкарти щодо ОСОБА_1.

Разом з тим доказів роз'яснення обвинуваченому положень вище зазначеного Порядку працівниками УСЗН перед поданням відповідних заяв про надання допомоги, суду не надано.

Тому у суду є обґрунтовані сумніви щодо обізнаності обвинуваченого з положеннями такого Порядку.

Як слідує з показань свідка ОСОБА_3 - нач. відділу призначення соцдопомоги та компенсацій УСЗН - потерпілого - юридичної особи - у зв'язку з об'єктивними причинами - зверненнями тимчасово переміщених осіб та початком опалювального сезону у місті виник ажіотаж. Це, безсумнівно, спонукало працівників УСЗН працювати у аналізованому проміжку часу у більш напруженому режимі, у т. ч. - у 2014 р. - при прийнятті заяв тимчасово переміщених осіб про призначення такої допомоги. З її показань не вбачається, що перед заповненням обвинуваченим першої із заяв про призначення допомоги як тимчасово переміщеної особи йому надавався необхідний обсяг роз'яснень щодо його конкретної життєвої ситуації. Так свідок зазначила, що працівники УСЗН відповідали на запитання таких осіб при оформленні документів, відбирали незначний обсяг документів - копію паспорта та ІНН, визначалось право на отримання такої допомоги з врахуванням довідки про тимчасово переміщену особу. Однак чи приймала вона заяви у ОСОБА_1, не пригадує. Уваги на те, що обвинувачений є одруженим, про що є відмітка у його паспорті, а прибув у м. Ковель Волинської області - за актом - один - звернуто не було. У подальшому складались акти перевірки матеріально - побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, що, на думку суду, носили часто формальний характер, про що буде сказано нижче.

Тому твердження сторони обвинувачення щодо обізнаності обвинуваченого з Порядком та наслідками його невиконання є лише припущенням сторони обвинувачення і жодним доказом не підтверджуються.

Тому суд вважає твердження обвинуваченого про те, що він не мав наміру на вчинення шахрайства, вважаючи, що має законне право на отримання такої допомоги, та що ним правильно відображено дані щодо його особи та тих обставин, що впливають на призначення такої допомоги, у судовому засіданні не спростовано.

Аналізуючи вказані вище акти обстеження матеріально - побутових умов обвинуваченого, суд відмічає, що у акті від 19.11.14 р. відмічено, що ОСОБА_1, виїхавши у зв'язку з бойовими діями із Луганської області, **де залишилась його дружина**, дійсно, з липня 2014 р. **винаймає** однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; у акті від 06.12.16 р. вже зазначено, що **ОСОБА_1 із дружиною, обоє - виїхавши у 2014 р. із Луганської області, винаймають однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою**; у актах від, відповідно, 08.06.16 р., 10.01.18 р. зазначено, що ОСОБА_1, дійсно, **винаймає однокімнатну квартиру** за вказаною вище адресою після вимушеного виїзду з Луганської області; у актах від, відповідно, 03.07.17 р., 02.07.18 р. зазначено, що ОСОБА_1, дійсно, проживає у вказаній вище квартирі.

Таким чином у 2014 - 2018 р. р. потерпілим - юридичною особою - було проведено, якщо вірити вказаним вище актам, 6 перевірок матеріально - побутових умов проживання обвинуваченого та було встановлено фактичне проживання його за вказаною вище адресою і факт винаймання цього житла.

При цьому суд враховує, що хоча вказані вище акти містять явно невідповідні дійсності обставини щодо дружини ОСОБА_1, що свідчить про деяку формальність при їх складанні, стороною захисту також стверджено, що обвинувачений саме на умовах найму житлової площі у квартирі свідка ОСОБА_2 проживав фактично і надавав свідкові кошти на оплату частини житлово - комунальних послуг у вказаний у обвинувальному акті період. Про це показала і свідок ОСОБА_2 ..

З врахуванням наведеного вище суд також приймає до уваги такі положення сімейного законодавства України.

Так за змістом ст. 3 СК України сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки.

Подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік, у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно.

Як показала суду свідок ОСОБА_2 вона з 2001 - 2002 р. спільно з обвинуваченим не проживає та з Луганської області, де залишився проживати обвинувачений, виїхала на батьківщину (Волинська область).

Доказів того, що з 2002 р. по даний час обвинувачений та свідок ОСОБА_2, попри перебування у шлюбі, складали **сім'ю, тобто, проживали спільно та були пов'язані спільним побутом, суду не надано.** Суд враховує, що окреме проживання обвинуваченого та свідка ОСОБА_2 у цей же період не було викликане **поважними причинами, що зазначені у цій нормі права (ст. 3 СК України).**

І тому суд вважає, що, дійсно, за умов непроживання разом з дружиною з 2002 р. та проживання дружини у іншій - Волинській області, обвинувачений, будучи змушеним до тимчасового переміщення з об'єктивних, негативних для нього, загальновідомих причин, прибувши у м. Ковель Волинської області **як тимчасово переміщена особа** - за редакцією Порядку за станом на 2014 р. (у подальших редакціях Порядку - **внутрішньо переміщена особа**), почав проживати у квартирі свідка ОСОБА_2 не з метою відновлення (підтримання) сім'ї, а саме з метою користування житловою площею як тимчасово переміщена особа.

Таким чином показання обвинуваченого у тій їх частині, що він, подаючи УСЗН зазначені у обвинувальному акті заяви про надання відповідної допомоги, не сприймав свідка ОСОБА_2 як свою дружину, члена своєї сім'ї; розцінював її квартиру саме її особистою власністю попри придбання квартири за час їх шлюбу у 2005 р., та як тимчасово винайняту (зайняту) ним житлову площу у м. Ковелі Волинської області, заслуговують на увагу. Такі твердження приводять суд до висновку про відсутність у обвинуваченого за наведених вище обставин умислу на вчинення інкримінованого йому шахрайства.

Разом з тим суд відкидає доводи сторони захисту у тій їх частині, що встановлений судовим рішенням режим окремого проживання ОСОБА_1 та ОСОБА_2 є доказом того, що за станом на час прибуття у м. Ковель Волинської області в якості тимчасово переміщеної особи його шлюб зі свідком ОСОБА_2 існував формально, так як та обставина, що шлюб між ними не розірваний по даний час сторонами не оспорується та навіть при формальному існуванні шлюбу встановлення такого режиму проживання подружжя не заборонено за законом на майбутнє.

Крім того суд враховує, що обвинувачений після припинення виплати йому допомоги, добровільно сплачує кошти у рахунок повернення суми переплати, що було підтверджено в судовому засіданні копіями квитанцій, не заперечено представником потерпілого - юридичної особи.

Також суд враховує, що починаючи з первинної редакції Порядку, що була чинною за станом на 13.11.14 р., п. 10 було передбачено право уповноважених органів перевіряти обґрунтованість видачі та достовірність документів, поданих для призначення грошової допомоги, а також здійснювати запити та безоплатно отримувати відомості від підприємств, установ та організацій усіх форм власності, необхідні для призначення грошової допомоги **та контролю за правильністю її надання.**

У подальших редакціях цього ж пункту збережено право потерпілого - юридичної особи на таку перевірку даних.

Доводи сторони обвинувачення у тій частині, що УСЗН було позбавлено права на проведення вчасної та систематичної перевірки даних щодо обвинуваченого, що впливають на його право на отримання такої допомоги, на увагу суду не заслуговують.

Крім того п. 11 Порядку передбачає, що суми грошової допомоги, виплачені надміру внаслідок подання документів з недостовірними відомостями, повертаються уповноваженим представником сім'ї на вимогу уповноваженого органу. У разі відмови добровільного повернення надміру перерахованих сум грошової допомоги, вони стягуються у судовому порядку.

Обвинувачений після вимоги потерпілого - юридичної особи - про повернення отриманих ним сум допомоги як надміру виплаченої внаслідок незазначення ним у заяві про квартиру свідка ОСОБА_2 у м. Ковелі Волинської області, на відповідній правовій підставі узгодив добровільне повернення таких коштів частинами, що ствердила у судовому засіданні і сторона обвинувачення.

Таким чином суд приходить до висновку, що стороною обвинувачення не було надано доказів на підтвердження наявності прямого умислу у діях обвинуваченого на заволодіння чужим майном шляхом обману, тобто, суб'єктивної сторони ікримінованих обвинуваченому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 та ч. 2 ст. 190 КК України.

Відповідно до ч. 1 ст. 94 КПК України суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а за сукупністю зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємов'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Доказів, що були б недопустимим, у розпорядження суду не надано.

За таких обставин, суд, оцінюючи докази з точки зору достатності, приходить до висновку, що доказів, на які покликається сторона обвинувачення, недостатньо для доведення наявності у діях обвинуваченого складу кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 та ч. 2 ст. 190 КК України, тому ОСОБА_1 підлягає виправданню за цими нормами закону.

Крім того суд враховує, що у своїй ухвалі від 28.01.20 р. ВС у справі № 159/3357/18 провадження № 51-2570км19 зазначив, що виходячи з аналізу прийнятих судовими палатами Касаційного кримінального суду судових рішень та правових позицій (17.09.19 р. у справі провадження № 51-473км18, 31.10.19 р. у справі провадження № 51-1508км18, 26.09.19 р. у справі провадження № 51-6825км19), приходить до висновку, що за приховання особою або навмисне подання недостовірних даних про доходи та майновий стан, що вплинуло на встановлення права на призначення соціальної допомоги, внаслідок чого були надміру виплачені кошти, настає цивільно-правова, а не кримінальна відповідальність, тому виникає необхідність відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні від 17.09.19 р.

(провадження № 51-473км19) ВС у складі суддів Першої палати, яким констатовано, що відображення особою недостовірних відомостей у документах, на підставі яких за особою встановлюється право на отримання соціальної допомоги та її розмір, має прямий причинний зв'язок з отриманою неправомірною вигодою, а тому факт наявності механізму щодо повернення надміру виплачених коштів в цивільно-правовому порядку, не свідчить про неможливість застосування до неї належної правової процедури у виді кримінального переслідування та подальшого притягнення до відповідальності з вимогами кримінального закону.

Таким чином, суд прийшов до переконання, що стороною обвинувачення не доведено, що у діяннях обвинуваченого є склад інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 190 КК України і його за цими нормами закону слід виправдати.

Щодо епізодів по обвинуваченню у підробленні та використанні підроблених документів.

Щодо обвинувачення за ч. ч. 1, 3, 4 ст. 358 КК України, то оцінюючи у сукупності здобуті у судовому засіданні докази сторін, суд приходять до переконання про відсутність у діях обвинуваченого складів злочинів, передбачених цими нормами закону.

При цьому суд виходить з такого:

Частиною 1 ст. 358 КК України передбачена відповідальність за підроблення посвідчення або іншого офіційного документа, який видається чи посвідчується підприємством, установою, організацією, громадянином - підприємцем, приватним нотаріусом, аудитором чи іншою особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права або звільняє від обов'язків, з метою використання його підроблювачем чи іншою особою або збут такого документа, а також виготовлення підроблених печаток, штампів чи бланків підприємств, установ чи організацій незалежно від форми власності, інших офіційних печаток, штампів чи бланків з тією самою метою або їх збут.

Частини 3 та 4 ст. 358 КК України, встановлюють відповідальність за вчинення повторно дій, передбачених ч. ч. 1 або 2 цієї статті, та, відповідно, за використання завідомо підробленого документа.

Відповідно до примітки до ст. 358 КК України, **під офіційним документом у цій статті** та статтях 357 і 366 цього Кодексу **слід розуміти** документи, що містять зафіксовану на будь-яких матеріальних носіях інформацію, яка підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти, які спричинили чи здатні спричинити наслідки правового характеру, чи може бути використана як документи - докази у правозастосовчій діяльності, що складаються, видаються чи посвідчуються повноважними (компетентними) особами органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, юридичних осіб незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, а також окремими громадянами, у тому числі самозайнятими особами, яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити.

Тобто, **предметом злочинів, передбачених ч. ч. 3 та 4 ст. 358 КК України**, крім посвідчення документів, **можуть бути лише офіційні документи.**

Однак заява про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, не відповідає критеріям, встановленим до офіційних документів, оскільки вона не видається,

не складається та не посвідчується уповноваженим органом чи особою яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити, - **а заповнюється заявником особисто за вимогами, встановленими КМ України.**

Крім того, заповнена заява згідно з вимогами, передбаченими Порядком (п. 5), не потребує погодження або затвердження будь - якою службовою особою або представником органу державної чи виконавчої влади, юридичною особою чи приватним підприємцем, не вимагає нотаріального посвідчення або посвідчення відповідною печаткою чи штампом.

У правовій позиції ВС України, викладеній у постанові від 25.04.13 р. по справі № 5-10кс13, зазначено, що враховуючи нормативне визначення службового підроблення, офіційними документами визнаються ті з них, що складаються і видаються службовими особами від імені органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій, незалежно від будь - якої форми власності, які посвідчують певні факти і події, що мають юридичне значення. Ці документи мають бути належним чином складені за формою та містити необхідні реквізити. Підроблення офіційних документів може полягати у повній фальсифікації або в частковій зміні змісту справжнього документа; способи підроблення документів можуть бути різні.

Тому заяви про призначення допомоги, написані обвинуваченим засобом заповнення запропонованих йому у приміщенні УСЗН попередньо надрукованих текстів з відповідними графами, у які ним було внесено відомості на отримання адресної допомоги, не можна вважати документом, який видається чи посвідчується установою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права, з метою використання їх підроблювачем, а так само документом, який посвідчує певні факти, що мають юридичне значення або надає певні права чи звільняє від обов'язків, іншим офіційним документом, який складений у визначеній законом формі та містить передбачені законом реквізити.

Певна форма такої заяви Порядком не визначалась. У ньому лише було визначено, які відомості має вказувати заявник у заяві такого характеру і які документи додавати до такої заяви. Такі заяви та додані до них документи підлягали уповноваженим державним органом обов'язковій перевірці перед прийняттям рішення про задоволення чи відхилення заяви.

Вносячи відомості у вказані вище заяви та зазначаючи в них інформацію, обвинувачений, як встановлено судом, не обманював УСЗН, та не підробляв офіційні документи. Отже вказані у обвинувальному акті заяви не є частиною злочинного умислу, спрямованого на заволодіння державними коштами (чужим майном) шляхом отримання їх як виплати допомоги внутрішньо переміщеним особам.

Таким чином, суд прийшов до переконання, що стороною обвинувачення не доведено, що у діяннях обвинуваченого є склад інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 3 та 4 ст. 358 КК України і його за цими нормами закону його також слід виправдати.

Долю речових доказів слід вирішити відповідно до ст 100 КПК України.

Процесуальних витрат у справі немає.

Цивільний позов у справі не заявлявся.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. 62 Конституції України, ст. 23, 24 КК України, ст. ст. 2, 84, 91-92, 94, 100, 370, 373, 374, 395 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 , **ІНФОРМАЦІЯ_1** , визнати невинуватим у висунутому обвинуваченні за ч. ч. 1, 2 ст. 190, ч. ч. 1, 3, 4 ст. 358 КК України та виправдати на підставі п. 3 ч. 1 ст. 373 КПК України за відсутності у його діянні складу вказаних вище кримінальних правопорушень.

Речові докази у справі - документи на 24 (двадцяти чотирьох) арк., що зазначені у постанові слідчого від 13.12.18 р., - залишити при матеріалах кримінального провадження.

Вирок може бути оскаржений до Волинського апеляційного суду через Ковельський міськрайонний суд Волинської області шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Головуючий:

І. М. Логвинюк

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№_

_____**П.І.Б.**